

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantas nesutinka su tuo, kad Sąjungos Bendrasis Teismas pripažino savo kompetenciją nagrinėti ginčą tik dėl paskutinės terminuotos apelianto pasirašytos darbo sutarties.

Net ir preziumuojant, kad Bendrojo Teismo motyvacija šiuo klausimu teisinga, nors taip nėra, apeliantas taip pat ginčija aplinkybę, kad Bendrasis Teismas nenusprendė dėl įvairių jo prašymų, susijusių su skundžiamų sutartinių santykių pabaiga, taigi ir su paskutine terminuota darbo sutartimi. Skundžiamos nutarties neteisėtumą lemia motyvacijos glaustumas, nes suformuluoti tokie trumpi motyvai, kad iš jų negalima suprasti, kaip Bendrasis Teismas, neišanalizavęs bylos iš esmės ir remdamasis vien arbitražine išlyga, nepaisant to, kad apeliantas ginčijo jos galiojimą ir teisėtumą, galėjo prieiti prie išvados, kad, išskyrus ginčą dėl paskutinės terminuotos darbo sutarties, neturi kompetencijos spręsti.

Be to, apeliantas skundžia tai, kad nebuvo atsižvelgta į visus jo argumentus dėl institucijoms priskirtinos klaidos, susijusios su tuo, kad nėra teisinio reglamentavimo, užtikrinančio apeliantui ir visam Sąjungos įsteigtų teisinių misijų personalui garantijų, kad bus paisoma svarbiausių jų socialinių teisių, įskaitant teisę į veiksmingą teisminę gynybą ir teisę į teisingą bylos nagrinėjimą.

Todėl, grįsdamas savo apeliacinį skundą, apeliantas nurodo, kad Sąjungos Bendrasis Teismas pažeidė:

- Europos teisę, taikytiną nustatant ginčams dėl sutartinių santykių galiojančias teisės aktų nuostatas,
- Belgijos darbo teisės nuostatas,
- Bendrijos lygmeniu taikomus minimalius reikalavimus terminuotiems darbo teisiniams santykiams,
- Pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintas teises,
- pareigą motyvuoti ir
- draudimą priimti sprendimą *ultra petita*.

2017 m. vasario 9 d. pareikštas ieškiny s byloje *Prancūzijos Respublika/Europos Parlamentas*

(Byla C-73/17)

(2017/C 104/53)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Prancūzijos Respublika, atstovaujama F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda ir E. de Moustier

Atsakovas: Europos Parlamentas

Ieškovės reikalavimai

- Panaikinti trečiadienio, 2016 m. lapkričio 30 d., Europos Parlamento posėdžio darbotvarkę (dokumentas P8_OJ (2016) 11-30) tiek, kiek joje numatyti debatai plenarinėje sesijoje dėl bendrojo biudžeto projekto bendro teksto, kuriam pritarė Taikinimo komitetas; ketvirtadienio 2016 m. gruodžio 1 d. posėdžio darbotvarkę (dokumentas P8_OJ (2016)12-01) tiek, kiek joje numatytas balsavimas ir balsavimo dėl bendrojo biudžeto projekto bendro teksto motyvų paaiškinimai; 2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliuciją dėl bendrojo biudžeto projekto bendro teksto (dokumento TS-0475/2016, P8_TA-PROV(2016)0475 laikinoji redakcija), ir aktą, kuriame Europos Parlamento pirmininkas, remdamasis SESV 314 straipsnio 9 dalyje numatyta procedūra, konstatavo, jog bendrasis biudžetas yra galutinai priimtas,

- palikti galioti akto, kuriuo Europos Parlamento pirmininkas konstatavo, jog 2017 finansinių metų bendrasis Sąjungos biudžetas yra priimtas, pasekmės, kol šis biudžetas bus galutinai priimtas Sutartyse numatytų aktus per protingą terminą, skaičiuojant nuo sprendimo priėmimo datos,
- priteisti iš Europos Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Ieškinyje Prancūzijos vyriausybė prašo panaikinti keturis aktus, kuriuos per 2016 m. lapkričio 30 d. ir gruodžio 1 d. Briuselyje vykusią papildomą plenarinę sesiją priėmė Europos Parlamentas, vykdydamas įgaliojimus biudžeto srityje.
2. Pirmasis ir antrasis aktas, kuriuo Prancūzijos vyriausybė prašo panaikinti, yra trečiadienio, 2016 m. lapkričio 30 d., ir ketvirtadienio, 2016 m. gruodžio 1 d., Europos Parlamento posėdžių darbotvarkės, nes jose atitinkamai numatyti debatai plenarinėje sesijoje dėl 2017 finansinių metų bendrojo biudžeto projekto bendro teksto ir balsavimas bei balsavimo dėl bendrojo biudžeto projekto bendro teksto motyvų paaiškinimai.
3. Trečiasis ginčijamas aktas yra 2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl bendrojo biudžeto projekto bendro teksto.
4. Galiausiai Prancūzijos vyriausybė prašo panaikinti aktą, kuriame Europos Parlamento pirmininkas, remdamasis SESV 314 straipsnio 9 dalyje numatyta procedūra, konstatavo, jog bendrasis biudžetas yra galutinai priimtas. Kaip galima teigti remiantis būtent 2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento posėdžio protokolu, kalbama apie Europos Parlamento pirmininko deklaraciją ir apie tai, kad pastarasis pasirašė bendrąjį biudžetą po to, kai įvyko balsavimas dėl teisėkūros rezoliucijos dėl bendrojo biudžeto projekto bendro teksto.
5. Vieninteliame pagrinde Prancūzijos vyriausybė teigia, kad visi keturi ginčijami aktai turi būti panaikinti dėl to, kad jais pažeidžiamas prie ESS ir SESV pridėtas Protokolas Nr. 6 ir prie EAEB sutarties pridėtas Protokolas Nr. 3, kurie susiję su Europos Sąjungos institucijų, tam tikrų įstaigų, organų bei padalinių būstinių vietomis.
6. Remiantis protokolais dėl institucijų būstinių vietos ir Teisingumo Teismo jurisprudencija darytina išvada, kad Europos Parlamentas negali per Briuselyje vykstančias papildomas plenarines sesijas vykdyti SESV 314 straipsniu jam suteiktų įgaliojimų biudžeto srityje, o turi juos vykdyti per Strasbūre vykstančias eilines plenarines sesijas.
7. Tačiau, kadangi Europos Parlamento pirmininko akto teisėtumas ginčijamas ne dėl jo tikslo ar turinio, o tik dėl to, kad šis aktas turėjo būti priimtas per Strasbūre vykstančią eilinę plenarinę sesiją, poreikis užtikrinti Europos viešosios tarnybos tęstinumą ir svarbius teisinio saugumo motyvus pagrindžia, Prancūzijos vyriausybės nuomone, šio akto teisinių pasekmių galiojimo išlaikymą, kol bus priimtas naujas Sutartims neprieštaraujantis aktas.